

Een glas of een fles wijn.

Wegens mijn belabberde gezondheidstoestand nam ik deze les geen notities en probeerde ik alsnog wat te helpen aan de “mise en place” van het voorgerecht. Die schrijfsels gebruik ik later om met wat meer gemak een verslagje neer te pennen. Nu ben ik echter tot het besef gekomen dat mijn geheugen één grote zeef is geworden. Om het in kookattributen uit te drukken: “een chinees”. Details moet je niet verwachten. Toch probeer ik jullie een relaas door te mailen, al was het maar om de continuïteit van de verslaggeving te blijven verzekeren. Hoe lang dat ik dit kan aanhouden is een ander paar mouwen. Maar ik probeer mijn best te doen.

Herman was afwezig. Hij moest dringend terug naar Les Sables- d’Olonne omdat vriendin Claudine zich niet goed voelde. Maurice was gebruint teruggekomen van een veertiendaagse in het zonnige Spanje. Bovendien zag hij er heel ontspannen uit. Wat de zon al niet kan doen.

Wat ik wel onthouden heb is volgend verhaal. Jokke en Herman hebben een bezoek gebracht aan Pirre nadat deze met succes geopereerd werd aan de rug. Daar stelden zij vast dat de bewoner een nieuwe pelletkachel had aangekocht die op “overdrive” stond. Tijdens dat bezoek kwam daar toch wel zeker de ijsjeswagen van Petouchka voorbij. Jokke vroeg aan Pirre of hij geen zin had in een “dame blanchke”. Deze antwoordde bevestigend, waarop Jokke naar buiten stormde. Met haar D Cup stond Petouchka in een diep decolleté voorover gebogen en vroeg aan Jos wat het moest zijn. Zonder dat hij het echt besepte zei hij: “twee dikke bollen”!!!

Op dat verhaal - dat trouwens echt gebeurd is - werd er verder gepalaverd. Maurice beweerde dat hij gehoord had dat die Petouchka in de zomer zelfs zonder broek rond reed. Daarmee zeker dat de ijsjes toen zo “loperig” waren! Ook beweerde diezelfde Maurice dat de ijsjes van de vroegere “Naare” op niets trokken. Door “Naare” aan te halen werd er dan weer verteld over de verschillende bijnamen in Attenhoven en dat zijn er heel wat. Tenslotte zei Julien dat er vroeger 33 cafés waren in Attenhoven. Gelukkig blijft er nu maar één café meer over of onze kookles duurde 7 dagen.

Om deze paragraaf af te sluiten vertelde Pirre ook dat er tijdens de operatie bij hem schroeven waren weggehaald en nieuwe werden bij gestoken. Paul beweerde dat hij deze chirurg kende en dat die in zijn jeugd veel speelde met de meccano.

*Ad rem nu. Omdat onze oven werkt als een versleten ijskast werd beslist om eerst het voorgerecht te serveren. **Gebakken Sint-Jakobsvruchten met quinoa en avocado crème.***

Als je de foto bekijkt is alle commentaar overbodig.

De pesto rolletjes met geraspte kaas, dat als hapje fungeerde, was een kleine tegenvaller omdat, zoals gezegd, de oven niet optimaal werkte. Voor de rest mocht de smaak er zijn, maar in de toekomst zou het beter zijn wat minder deeg te gebruiken.

*De recepten werden ons deze keer bezorgd door Benny. In de gerechten zat telkens rode biet. Dus ook in het hoofdgerecht: **curry van rode biet met kip**.*

Hiernaast zie je chef Benny aan het werk tijdens het klaarmaken van het hoofdgerecht.

Bij de bereiding van deze hoofdschotel moest ook rode wijn gebruikt worden. Of men hier het recept gevolgd heeft weet ik niet. Enfin ik weet het wel, maar ik zeg het niet. Maar dat sommige pseudo sommeliers het verschil niet kennen tussen een glas wijn en een hele fles is voor mij wel duidelijk.

De volgende kookles zal het er “wild” aan toe gaan, want het jachtseizoen is open. Om het heel vers klaar te maken stelde Paul voor om naar de Dardennen te gaan en daar zelf iets te schieten. Bovendien is onze Ceo op dat gebied volledig uitgerust.

Paul vertelde ook dat politieagenten het minste kinderen hebben omdat die eerst driemaal in de lucht moeten schieten. Daar kan wel een bron van waarheid inzitten.

Dat Jokke graag foto's neemt is door ieder van ons geweten. Maar waarom hij nu kiekjes heeft genomen van onze koelkast en onze percolator is mij toch een raadsel. Dus komen deze kiekjes niet in dit verslag. De inktpatronen zijn al duur genoeg.

Maurice was terug. Dat betekende dus een heerlijke koffie om af te sluiten.

Bij leven en welzijn tot volgende keer.

Miauw

